วิรัช วินิจวัฒนาวงษ์

ตามดูประสิทธิภาพของ File Manager

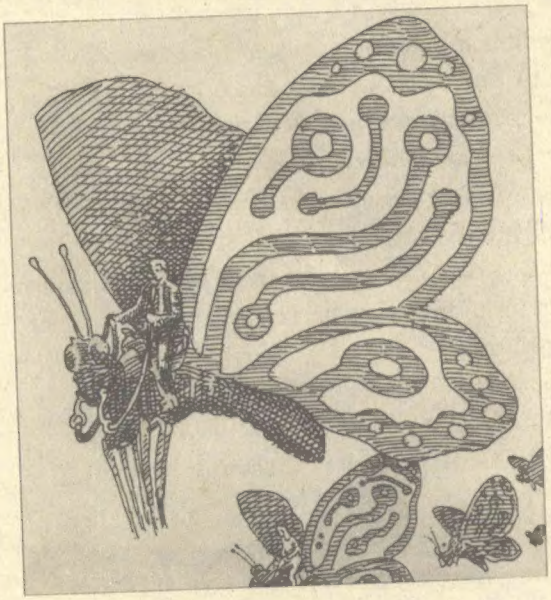

เรามาดูความสามารถพิเศษต่าง ๆ ของ File Manager ซึ่งเป็นทูลส์ที่ช่วยจัดการระบบไฟล์บนวินโดวส์

โปรแกรมจัดการไฟล์ที่มีชื่อว่า ไฟล์แมนเนเจอร์บนวินโดวส์ 3.1 ได้ถูกปรับปรุงขึ้นมาจากเวอร์ชันก่อนมาก ทั้งในเรื่องคุณสมบัติและความเร็วในการทำงานที่เพิ่มขึ้น และที่พิเศษในเรื่องของยูสเซอร์อินเตอร์เฟสคือ การย้ายหรือก๊อบปี้ไฟล์ หรือกลุ่มของไฟล์ไปมาได้ โดยการใช้เม้าส์ลากแล้วปล่อย (Drag and Drop) การลากไฟล์หรือกลุ่มของไฟล์ไปปล่อยไว้ในแอพพลิเคชันวินโดวส์ที่เปิดอยู่ ซึ่งจะเป็นการโหลดไฟล์นั้นโดยอัตโนมัติ ในบทความตอนนี้เราจะมาดูว่าไฟล์แมนเนเจอร์จะช่วยเราจัดการไฟล์ต่าง ๆ ให้สะดวกขึ้นได้อย่างไรบ้าง

วินโดว์ไดเรคทอรี

วินโดว์ในไฟล์แมนเนเจอร์หรือวินโดว์ไดเรคทอรีแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนแสดงโครงสร้างไดเรคทอรี (Directory Tree) ซึ่งอยู่ทางด้านซ้ายของวินโดว์ และด้านขวาเป็นส่วนที่แสดงไฟล์ต่าง ๆ ที่อยู่ในไดเรคทอรีที่อยู่ขณะนั้น ดังรูปที่ 1 พื้นที่การแบ่งของสองส่วนนี้สามารถกำหนดได้ด้วยคำสั่ง Split บนเมนู View ไดเรคทอรีใดที่อยู่ขณะนั้นจะเห็นเป็นไอคอน folder เปิดอยู่ (Windows) คีย์สำหรับแป้นพิมพ์ในการเคลื่อนย้ายไปยังไดเรคทอรีต่าง ๆ ในส่วนแสดงโครงสร้างไดเรคทอรีแสดงดังตารางที่ 1 ส่วนรูปสัญลักษณ์ในส่วนแสดงไฟล์มีความหมายดังรูปที่ 2 โดยปกติแล้วไฟล์แมนเนเจอร์จะไม่แสดงไฟล์ซิสเต็มส์หรือไฟล์ที่ซ่อนไว้ ถ้าต้องการให้แสดงเราต้องเลือกคำสั่ง By File Type จากเมนู View แล้วเลือกช่อง Show Hidden/System Files คีย์สำหรับแป้นพิมพ์ที่ใช้ในส่วนแสดงไฟล์แสดงดังตารางที่ 2

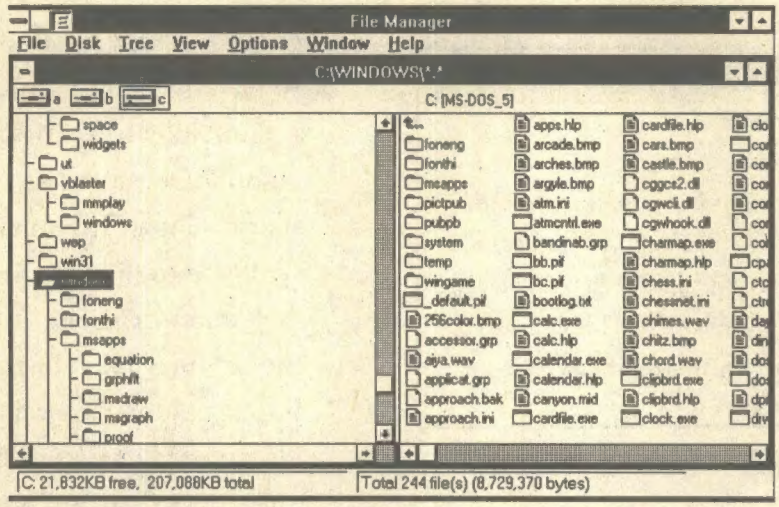

รูปที่ 1 วินโดว์ไดเรคทอรีของไฟล์แมนเนเจอร์

คีย์	ตำแหน่งที่ย้ายไป
HOME หรือ \	ไดเรคทอรีลาก
END	ไดเรคทอรีสุดท้ายในรายการ
LEFT ARROW หรือ	ไดเรคทอรีที่อยู่ระดับชั้นสูงกว่าของ
BACK SPACE	ไดเรคทอรีรองขณะนั้น
RIGHT ARROW	ไดเรคทอรีรองที่อยู่ระดับชั้นต่ำกว่าของ ไดเรคทอรีขณะนั้น
CTRL+UP ARROW	ไดเรคทอรีที่อยู่สูงกว่าในระดับชั้นเดียวกัน
CTRL+DOWN ARROW	ไดเรคทอรีที่อยู่ต่ำกว่าในระดับชั้นเดียวกัน
PAGEUP	ไดเรคทอรีที่อยู่บริเวณด้านบนของวินโดว์ ไดเรคทอรี
PAGEDN	ไดเรคทอรีที่อยู่บริเวณด้านล่างของวินโดว์ ไดเรคทอรี
ตัวอักษรหรือตัวเลข	เดเรคทอรีที่ขึ้นต้นด้วยตัวอักษรหรือ ตัวเลขนั้น

ตารางที่ 1 คีย์ในการเคลื่อนย้ายในส่วนแสดงโครงสร้างไดเรคทอรี

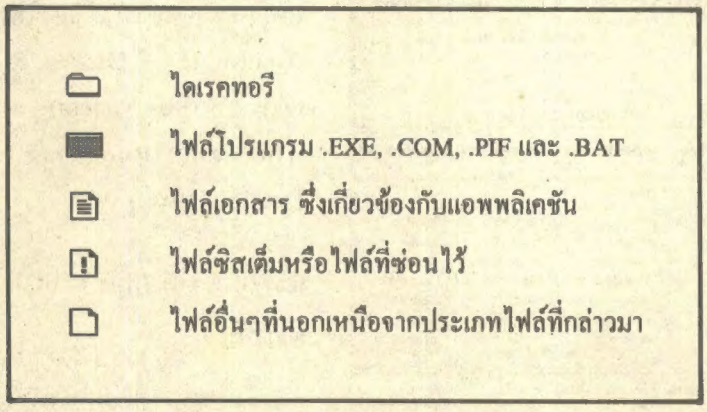

รูปที่ 2 ความหมายรูปสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในส่วนแสดงไฟล์

การขยายและเก็บไดเรคทอรี

การดับเบิ้ลคลิ๊กไอคอนไดเรคทอรีในส่วนแสดงโครงสร้างไดเรคทอรีจะเป็นการให้ขยายหรือเก็บระดับชั้นไดเรคทอรี เราอาจจะใช้คีย์ + และ – เพื่อขยายและเก็บระดับชั้นของไดเรคทอรีได้ตามลำดับเช่นกัน และกดคีย์เครื่องหมาย * หรือ CTRL+* จะเป็นการให้ขยายหรือแสดงทุกระดับชั้นของไดเรคทอรีที่มีทั้งหมดออกมา (สังเกตในรูปที่ 1) สำหรับทางด้านขวาของวินโดว์ที่แสดงไฟล์และไดเรคทอรีต่าง ๆ การดับเบิ้ลคลิ๊กที่ไอคอนไดเรคทอรีจะเป็นการเข้าไปยังไดเรคทอรีนั้น หรือจะกดคีย์ ENTER แทนก็ได้

ในกรณีของการก็อบปี้หรือลบไฟล์ หรือไดเรคทอรีด้วยแอพพลิเคชันอื่นที่ไม่ใช่ไฟล์แมนเนเจอร์เราจะพบว่าการแสดงไฟล์หรือไดเรคทอรีบนวินโดว์ของไฟล์แมนเนเจอร์ไม่เปลี่ยนแปลง เราต้องสั่งให้ตรวจดูไฟล์และไดเรคทอรีในฮาร์ดดิสค์ใหม่ เพื่อที่จะแสดงได้ถูกต้อง โดยใช้คำสั่ง Refresh บนเมนู

การจัดการมากกว่าหนึ่งวินโดว์ไดเรคทอรี

ไฟล์แมนเนเจอร์อนุญาตให้เราเปิดวินโดว์ไดเรคทอรีได้มากกว่าหนึ่งวินโดว์ โดยทำงานระหว่างกันได้ ประโยชน์ที่เห็นได้ชัดจากการเปิดได้หลาย ๆ วินโดว์นี้คือ การลากและปล่อยไฟล์หรือไดเรคทอรีระหว่างไดรฟ์ข้ามไปมาระหว่างวินโดว์

เปิดวินโดว์ไดเรคทอรีสำหรับไดรฟ์อื่น

วิธีง่ายที่สุดในการเปิดวินโดว์

คีย์	ตำแหน่งที่ย้ายไป
HOME	ต้นรายการ
END	ไฟล์สุดท้ายในรายการ
LEFT ARROW	ไปทางซ้ายหนึ่งคอลัมน์ของรายการไฟล์
RIGHT ARROW	ไปทางขวาหนึ่งคอลัมน์ของรายการไฟล์
PAGEUP	บริเวณไฟล์ที่อยู่เหนือกลุ่มไฟล์ที่แสดงอยู่
PAGEDN	บริเวณไฟล์ที่อยู่ใต้กลุ่มไฟล์ที่แสดงอยู่
ตัวอักษรหรือตัวเลข	ไฟล์หรือไดเรคทอรีที่ขึ้นต้นด้วยตัวอักษรหรือตัวเลขนั้น

ตารางที่ 2 คีย์ในการเคลื่อนย้ายในส่วนแสดงไฟล์

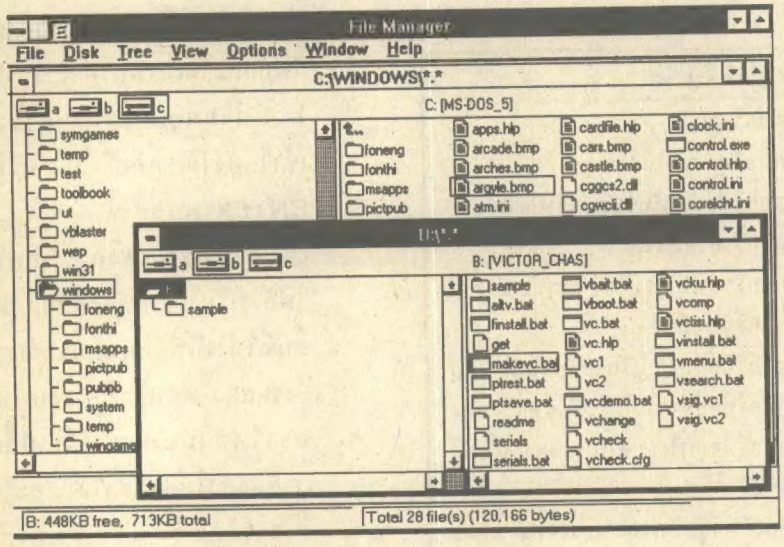

รูปที่ 3 เปิดวินโดว์ไดเรคทอรีที่สองสำหรับไดรฟ์อื่น

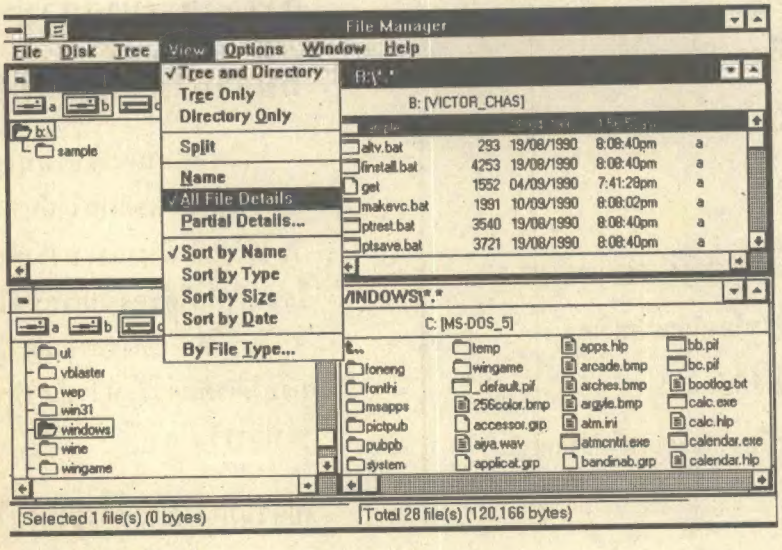

รูปที่ 4 กำหนดมุมมองที่ต่างกันของแต่ละวินโดว์

ไดเรคทอรีสำหรับไดรฟ์อื่นก็โดยการดับเบิ้ลคลิ๊กที่ไอคอนไดรฟ์นั้น ดังรูปที่ 3 เป็นการเปิดวินโดว์สำหรับไดรฟ์ B ซึ่งเดิมมีวินโดว์ของไดรฟ์ C เปิดไว้อยู่แล้ว ลักษณะวินโดว์ที่จะปรากฏขึ้นอยู่กับการเซตคำสั่ง Save Settings on Exit บนเมนู Options ถ้าเซตเอาไว้ไฟล์แมนเนเจอร์จะจำไดเรคทอรีและลักษณะมุมมองก่อนที่เราจะเลิกโปรแกรมไฟล์แมนเนเจอร์ เมื่อเรียกไฟล์แมนเนเจอร์ใหม่ก็จะแสดงวินโดว์เหมือนกับตอนที่เราออกจากโปรแกรมครั้งก่อน

เปลี่ยนมุมมองในวินโดว์ไดเรคทอรี

เนื่องจากคำสั่ง View Tree and Directory ใช้เป็นค่าปกติเดิม ซึ่งจะแสดงส่วนโครงสร้างไดเรคทอรีและส่วนแสดงไฟล์ให้เห็น เราสามารถใช้คำสั่ง View เพื่อกำหนดให้แสดงเฉพาะส่วนโครงสร้าง (คำสั่ง Tree Only) หรือส่วนแสดงไฟล์ (คำสั่ง Directory Only) ถ้ามีการเปิดวินโดว์ไดเรคทอรีหลายวินโดว์ เราสามารถกำหนดมุมมองที่ต่างกันไปได้ตามต้องการ ดังรูปที่ 4 เป็นการกำหนดมุมมองสำหรับวินโดว์ของไดรฟ์ B โดยให้แสดงรายละเอียดของไฟล์ออกมาด้วยซึ่งมี ขนาดไฟล์ วันที่และเวลาที่มีการปรับปรุงครั้งหลังสุด และแอตทริบิวต์ของไฟล์ (A คือ Archive, H คือ Hidden, R คือ Read Only, S คือ System) โดยสามารถกำหนดจากการเลือกคำสั่ง All File Details จากเมนู View

เปิดวินโดว์ไดเรคทอรีสำหรับไดรฟ์เดียวกัน

เมื่อเราจำเป็นต้องทำงานกับไดเรคทอรีที่ต่างกันในไดรฟ์เดียวกัน เรา

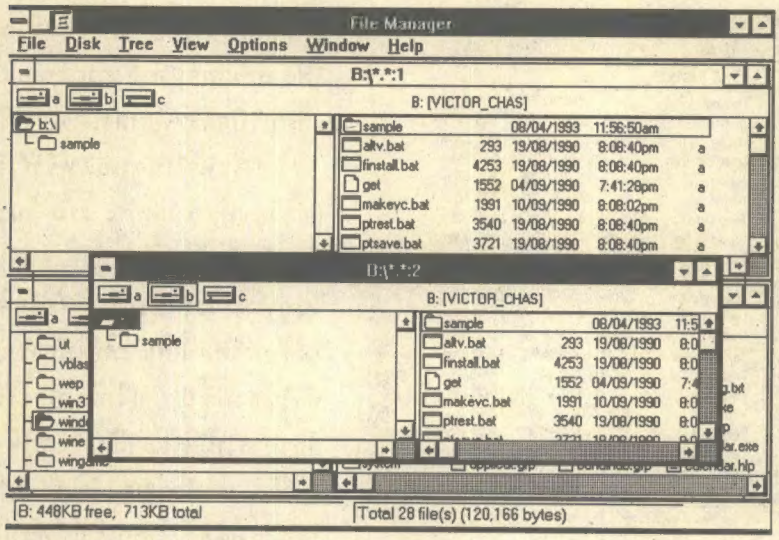

รูปที่ 5 เปิดวินโดว์ไดเรคทอรีสำหรับไดรฟ์เดียวกัน

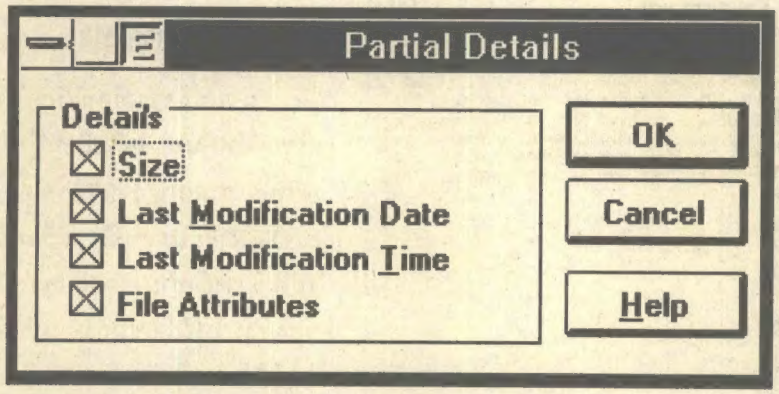

รูปที่ 6 เลือกประเภทรายละเอียดไฟล์ที่จะแสดงในไดอะล็อกบ็อกซ์ Partial Details

อาจจำเป็นต้องเปิดวินโดว์ไดเรคทอรีสำหรับไดรฟ์เดียวกันขึ้นอีกหนึ่งวินโดว์ เพื่อที่จะสามารถทำงานได้สะดวกขึ้น การเปิดวินโดว์ใหม่สามารถเรียกได้จากคำสั่ง New Window บนเมนู window และเพื่อให้เกิดความแตกต่างไฟล์แมนเนเจอร์จะใส่เลขกำกับหลังชื่อบนไตเติลบาร์สำหรับแต่ละวินโดว์ จากในรูปที่ 5 จะใส่เลข 1 และ 2 ให้เมื่อเราเปิดวินโดว์ใหม่สำหรับไดรฟ์ B

การจัดการส่วนแสดงไฟล์

เพื่อให้ง่ายต่อการจัดตำแหน่งและการทำงานกับไฟล์ต่าง ๆ ไฟล์แมนเนเจอร์มีวิธีที่ให้เรากำหนดสำหรับรายการไดเรคทอรีของเราในส่วนแสดงไฟล์ เราสามารถใส่รายละเอียดของไฟล์และไดเรคทอรี จัดเรียงรายการใหม่ และเลือกไดเรคทอรีหรือประเภทไฟล์ที่จะแสดงบนจอ

เลือกรูปแบบรายการไฟล์

นอกจากการกำหนดให้แสดงรายละเอียดทุกอย่างของไฟล์ได้จากการเลือกคำสั่ง All File Details เรายังสามารถเลือกให้แสดงเฉพาะรายละเอียดไฟล์บางอย่างได้เช่นกัน โดยการเลือกคำสั่ง Partial Details จากเมนู View จะปรากฏไดอะล็อกบ็อกซ์ดังรูปที่ 6 ให้เราเลือกประเภท รายละเอียดไฟล์ที่ต้องการให้แสดง ตัวอักษรที่ปรากฏในวินโดว์ก็สามารถเปลี่ยนได้เช่นกัน โดยเลือกคำสั่ง Font จากเมนู Options เรายังสามารถกำหนดให้แสดงในลักษณะอักษรตัวใหญ่หรือตัวเล็กก็ได้เช่นกัน ในช่อง Lowercase

เปลี่ยนลำดับรายการไฟล์

บ่อยครั้งที่เราต้องหาไฟล์หรือไดเรคทอรีในส่วนแสดงไฟล์ การลำดับรายการไฟล์และไดเรคทอรีจะช่วยให้เราค้นหาสิ่งที่เราต้องการได้ง่ายขึ้น คำสั่งต่าง ๆ ที่ใช้ลำดับรายการไฟล์และไดเรคทอรีจะอยู่เรียกได้จากเมนู View ซึ่งมีการลำดับตามลักษณะดังนี้

- Sort by Name เป็นการเรียงลำดับรายการตามตัวอักษร โดยจะเริ่มเรียงไดเรคทอรีก่อน แล้วจึงค่อยเรียงรายการไฟล์

- Sort by Type เรียงตามลำดับตามตัวอักษรของส่วนขยายไฟล์ โดยจะเรียงจากไฟล์ที่ไม่มีส่วนขยายก่อน

- Sort by Size เรียงตามลำดับขนาดของไฟล์ ตัวอย่างดังรูปที่ 7

- Sort by Date เรียงตามลำดับวันที่ที่แก้ไขหรือสร้างไฟล์

บางครั้งเราอาจต้องกด F5 เพื่อปรับปรุงหน้าจอใหม่ ในกรณีที่อาจมีการลบหรือก๊อบปี้ไฟล์จากแอพพลิเคชันอื่น

เลือกรายการที่จะแสดง

คำสั่ง By File Type บนเมนู View จะอนุญาตให้เราเลือกประเภทของไฟล์หรือไดเรคทอรีที่จะแสดงในส่วนแสดงไฟล์ปกติ ไฟล์ทุกประเภทจะ

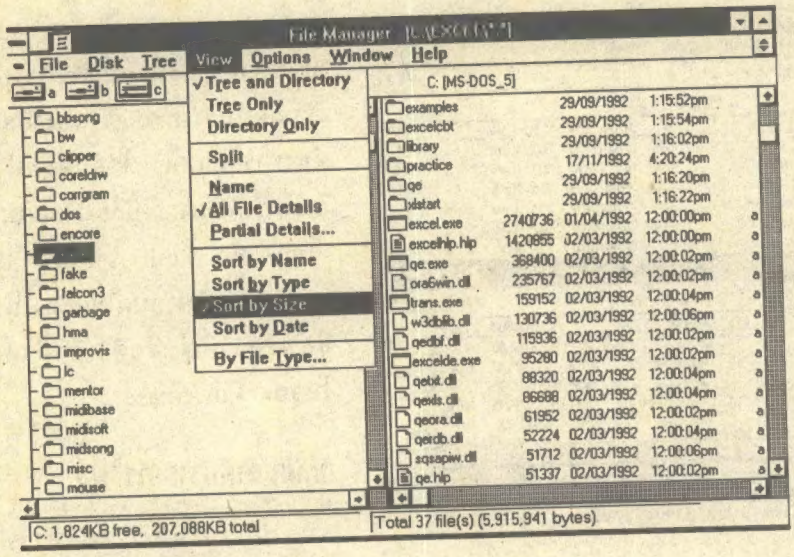

รูปที่ 7 เรียงตามลำดับตามขนาดของไฟล์

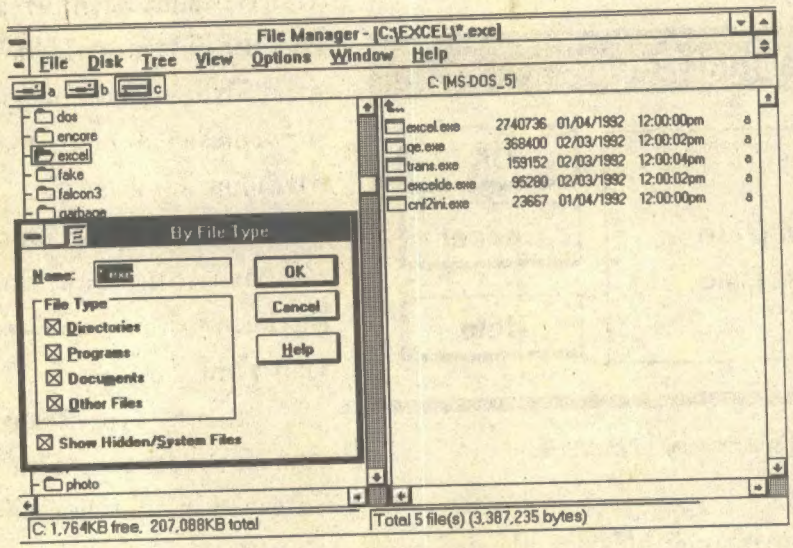

รูปที่ 8 เลือกแสดงเฉพาะไฟล์โปรแกรมที่มีส่วนขยาย .EXE

ถูกเซตไว้ให้แสดงทั้งหมด โดยจะแสดงไดเรคทอรี โปรแกรม ไฟล์เอกสาร และไฟล์อื่น ๆ ส่วนไฟล์ซิสเต็มส์และไฟล์ที่ซ่อนไว้สามารถเซตให้แสดงได้เช่นกัน

ในการทำงานบางครั้งเราอาจไม่ต้องการให้แสดงไดเรคทอรี เราเพียงต้องการทำงานกับไฟล์เท่านั้น ก็สามารถเซตได้โดยเคลียร์ช่อง Directory ประเภทไฟล์ใดที่ไม่ต้องการให้แสดง ก็ให้เคลียร์ที่ช่องนั้น อย่างเช่น ถ้าต้องการเฉพาะไฟล์ที่มีส่วนขยาย .EXE ก็ให้พิมพ์ .EXE ในช่อง Name ดังรูปที่ 8 ซึ่งจะทำให้เราเห็นว่ามีโปรแกรมใดบ้างในไดเรคทอรีที่อยู่ขณะนั้น

เซตคุณสมบัติไฟล์

เราสามารถใช้คำสั่ง Properties บนเมนู File เพื่อเซตแอตทริบิวต์ของไฟล์หรือกลุ่มของไฟล์ที่เลือก ดังที่เราอาจจะเคยรู้มาบ้างแล้วว่า แอตทริบิวต์ไฟล์จะเซตกับบิตในส่วนของเฮดเดอร์-ไฟล์ ดอสจะใช้บ่งบอกถึงประเภทของไฟล์เพื่อพิจารณาในการดำเนินการ ในไฟล์แมนเนเจอร์เราสามารถดูและแก้ไขแอตทริบิวต์ไฟล์เหล่านี้ได้

การกำหนดแอตทริบิวต์ไฟล์มีประโยชน์หลายอย่าง เช่น ในบางไฟล์ที่สำคัญซึ่งถ้าลบไปแล้วอาจทำให้ระบบไม่ทำงาน เราก็สามารถเซตแอตทริบิวต์ให้ซ่อนไฟล์นี้เสีย เพื่อให้การลบไฟล์นี้ทำได้ยากขึ้น หรือในบางไฟล์ที่ไม่ต้องการให้มีการแก้ไข แต่ให้สามารถใช้ได้ เราก็อาจเซตให้เป็นไฟล์ที่อ่านได้อย่างเดียว ในกรณีนี้ส่วนใหญ่มักใช้ในระบบเน็ตเวอร์ก

เปลี่ยนแอตทริบิวต์ไฟล์

การเปลี่ยนแอตทริบิวต์ไฟล์ ก็ให้เลือกที่ไฟล์นั้น แล้วเลือกคำสั่ง Properties จากเมนู File หรือกด ALT+ENTER จะปรากฏไดอะล็อกบ็อกซ์ดังรูปที่ 9 เรายังสามารถเปลี่ยนแอตทริบิวต์ของกลุ่มไฟล์ได้เช่นกัน โดยเลือกกลุ่มไฟล์ที่ต้องการก่อน แอตทริบิวต์ต่างที่เราสามารถกำหนดได้ในกรอบ Attributes มีดังนี้

- Read Only(R) กำหนดเพื่อป้องกันการเปลี่ยนภายในไฟล์จากบุคคลอื่น ไฟล์นี้จะยังสามารถที่จะโหลดเข้ามาในหน่วยความจำหรือก๊อบปี้ไปยังที่อื่นได้ แต่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งที่อยู่ในไฟล์เท่านั้น เราไม่สามารถลบไฟล์นี้จากดอสพรอมต์ได้ แต่ต้องระวังเพราะสามารถลบในวินโดวส์ได้

- Archive(A) เลือกช่องนี้ ถ้าเราต้องการหมายไฟล์ที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่มีการสำรองข้อมูลครั้งหลังสุด

- Hidden(H) ซ่อนไฟล์ไม่ให้ปรากฏในวินโดว์ไดเรคทอรี

- System(S) กำหนดให้เป็นไฟล์

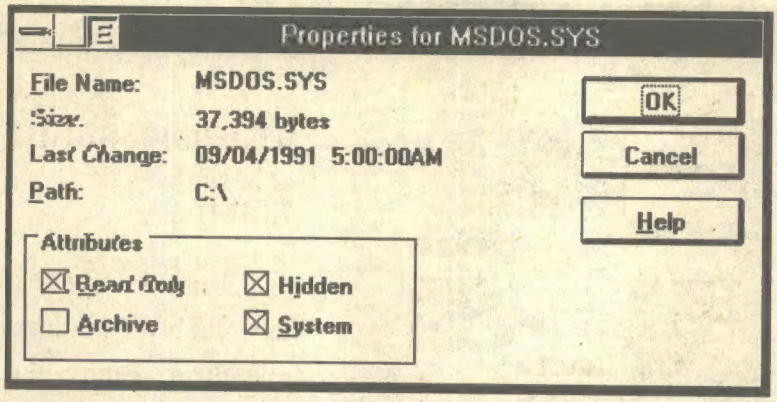

รูปที่ 9 เปลี่ยนแอตทริบิวต์ไฟล์ในไดอะล็อกบ็อกซ์ Properties

คีย์	หลังจากกด SHIFT+F8 เข้าสู่โหมด Select	ผลที่ได้
CTRL+/	/	เลือกทุกไฟล์และไดเรคทอรี
CTRL+\	\	ยกเลิกการเลือกทุกไฟล์และไดเรคทอรี
	SPACEBAR	เลือกไฟล์หรือไดเรคทอรีในโหมด Select
CTRL+ENTER		เลือกไฟล์หรือไดเรคทอรีที่ไม่ต่อเนื่อง
SHIFT+UP, DOWN, RIGHT or LEFT ARROW		เลือกไฟล์หรือไดเรคทอรีที่ต่อเนื่อง

ตารางที่ 3 คีย์ในการเลือกไฟล์และไดเรคทอรี

ของระบบดอส การเซตข้อกำหนดนี้จะทำให้ไฟล์นี้ไม่ปรากฏในวินโดว์ไดเรคทอรีเช่นกัน

ปกติเราจะไม่เห็นไฟล์ซิสเต็มส์และไฟล์ที่ซ่อนไว้ในวินโดว์ไดเรคทอรี ถ้าต้องการให้แสดงเราก็สามารถกำหนดได้โดยเลือกคำสั่ง By File Type จากเมนู View

การเลือกไฟล์และไดเรคทอรี

ก่อนที่เราจะสามารถดำเนินการกับไฟล์หรือไดเรคทอรีต่าง ๆ ในไฟล์แมนเนเจอร์ได้ เราต้องเลือกไฟล์หรือไดเรคทอรีในส่วนแสดงไฟล์ก่อน การใช้เม้าส์ดูจะเป็นวิธีที่ง่ายที่สุด แต่ก็สามารถใช้แป้นพิมพ์ได้เช่นกัน ดูคีย์ต่างที่ใช้สำหรับการเลือกไฟล์และไดเรคทอรีในตารางที่ 3

เลือกไฟล์และไดเรคทอรีต่อเนื่อง

ในการเลือกไฟล์หรือไดเรคทอรีที่ต่อเนื่อง เริ่มแรกให้เลือกไฟล์หรือไดเรคทอรีเริ่มต้น แล้วกดคีย์ SHIFT ค้างไว้ และเลือกไฟล์หรือไดเรคทอรีสุดท้ายที่ต่อเนื่องกันในกลุ่ม แต่ถ้าต้องการเลือกไฟล์และไดเรคทอรีทั้งหมดก็ให้กด CTRL+/ เมื่อไฟล์ถูกเลือกเป็นกลุ่มแล้ว ไฟล์แมนเนเจอร์จะบอกขนาดของกลุ่มไฟล์ที่เราเลือกให้ทราบ เพื่อที่ว่าเราจะได้ประมาณขนาดเนื้อที่ที่ต้องการได้ในการก๊อบปี้

เลือกไฟล์และไดเรคทอรีหลาย ๆ กลุ่ม

ในการเลือกไฟล์ต่อเนื่องหลาย ๆ กลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มอาจไม่ต่อเนื่องกัน สามารถกระทำได้โดยกด CTRL ค้างไว้ แล้วเลือกไฟล์หรือไดเรคทอรีเริ่มต้นกลุ่มอื่น แล้วกด CTRL+SHIFT ค้างไว้ ขณะที่เราเลือกไฟล์หรือไดเรคทอรีสุดท้ายในกลุ่ม เราสามารถเลือกอย่างนี้ต่อไปเรื่อย ๆ ถ้าต้องการกลุ่มอื่นอีก ในกรณีที่ไฟล์หรือไดเรคทอรีที่ต้องการเลือกอยู่กระจัดกระจาย ไม่ต่อเนื่องกัน เราสามารถเลือกได้โดยการกด CTRL ค้างไว้ แล้วเลือกไฟล์หรือไดเรคทอรีที่ต้องการดังรูปที่ 10

เลือกและยกเลิกเฉพาะประเภทไฟล์และไดเรคทอรี

คำสั่ง Select Files บนเมนู File จะอนุญาตให้เราเลือกกลุ่มไฟล์หรือไดเรคทอรีเฉพาะตามประเภทที่กำหนดได้ อย่างเช่น *.* เป็นการเลือกทุกไฟล์และไดเรคทอรีในส่วนแสดงไฟล์ หรือ *.ini เป็นการเลือกเฉพาะไฟล์ที่มีส่วนขยายเป็น .ini ซึ่งจะได้ผลดังรูปที่ 11

ส่วนการยกเลิกการเลือกไฟล์หรือไดเรคทอรีจากส่วนที่เลือกไว้แล้ว ให้กด CTRL ค้างไว้แล้วเลือกไฟล์หรือไดเรคทอรีที่เลือกไปแล้ว สำหรับการยกเลิกการเลือกกลุ่มไฟล์ที่ได้เลือกตามประเภทไฟล์หรือไดเรคทอรี ให้ใช้คำสั่ง Select Files บนเมนู File แล้วพิมพ์คำสั่งเลือกประเภทที่ต้องการเลือก เช่น

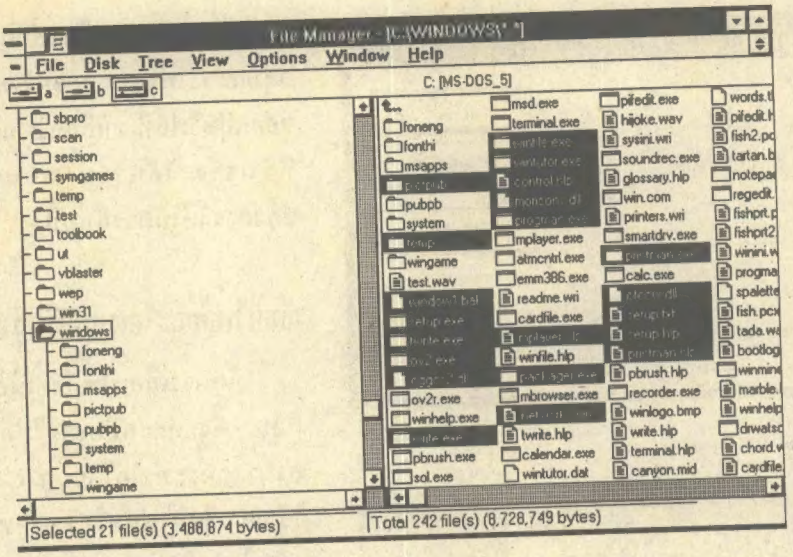

รูปที่ 10 การเลือกไฟล์และไดเรคทอรีเป็นกลุ่ม

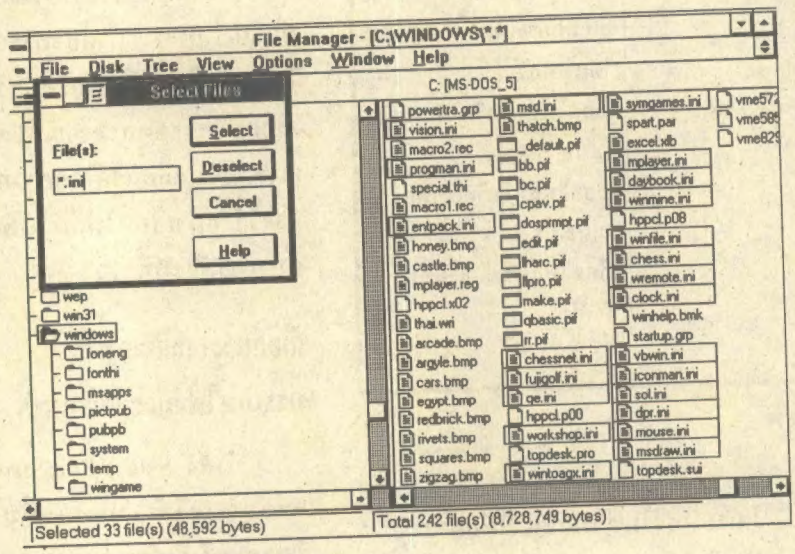

รูปที่ 11 การเลือกเฉพาะไฟล์ที่มีส่วนขยาย .ini

ย้ายหรือก๊อบปี้ไปยัง	ไดเรคทอรีที่รองรับ
ส่วนแสดงไฟล์	ในไดเรคทอรีขณะนั้น
ไอคอนไดเรคทอรี	ในไดเรคทอรีนั้น
ไอคอนวินโดว์ไดเรคทอรี	ในไดเรคทอรีขณะนั้นของวินโดว์
ไอคอนไดรฟ์	ในไดเรคทอรีล่าสุดที่แอคตีฟของไดรฟ์นั้น
ไอคอนไดรฟ์ที่เปิดมากกว่าหนึ่งวินโดว์	ในไดเรคทอรีขณะนั้นของวินโดว์แรกที่เปิด

ตารางที่ 4 ผลจากการย้ายหรือก๊อบปี้ไปยังส่วนต่าง ๆ

*.exe จะเป็นการยกเลิกการเลือกไฟล์ที่มีส่วนขยาย .exe ทั้งหมดที่ได้เลือกไว้

การย้ายและก๊อบปี้ส่วนที่เลือก

ในการย้ายหรือก๊อบปี้ไฟล์หรือไดเรคทอรีในไฟล์แมนเนเจอร์ กระทำได้สะดวกมาก ด้วยการใช้เม้าส์ลากและปล่อยส่วนที่ได้เลือกไว้ เราจะพบว่าคำสั่ง Move(F7) หรือ Copy(F8) ดูจะต้องใช้เวลาในการปฏิบัติมากกว่าการใช้เม้าส์ลากและปล่อย

ในการย้ายส่วนที่เลือก ให้กดคีย์ SHIFT ค้างไว้ แล้วลาก (กดปุ่มเม้าส์ค้างไว้ขณะเคลื่อนเม้าส์) ส่วนที่เลือกนั้นไปยังบริเวณที่ต้องการแล้วปล่อยปุ่มเม้าส์ ขณะเมื่อเราลากส่วนที่เลือกอยู่นั้น ถ้าเป็นไฟล์เดียวจะเห็นเป็นโครงร่างไอคอน แต่ถ้าเป็นกลุ่มไฟล์จะเห็นเป็นไอคอนไฟล์นั้นซ้อน ๆ กันอยู่ เราสามารถย้ายหรือก๊อบปี้ส่วนที่เลือกไปยังไอคอนไดเรคทอรีอื่น ในส่วนแสดงโครงสร้างไดเรคทอรี หรือส่วนแสดงไฟล์ หรือวินโดว์ไดเรคทอรีอื่นที่เปิดอยู่ หรือแม้แต่ไอคอนไดรฟ์บนไดรฟ์บาร์ก็ยังได้ ซึ่งผลที่ได้ในการย้ายหรือก๊อบปี้ไปยังส่วนต่าง ๆ ดูในตารางที่ 4

ถ้าตำแหน่งที่หมายในการย้ายหรือก๊อบปี้ไฟล์มีไฟล์หรือไดเรคทอรีที่เป็นชื่อเดียวกัน เราจะถูกถามให้ยืนยันการเปลี่ยนแปลงนี้ก่อน (ช่องกำหนดต่าง ๆ ของคำสั่ง Confirmation บนเมนู Options จะต้องถูกเซตเลือกไว้)

สำหรับการก๊อบปี้ส่วนที่เลือก ให้กดคีย์ CTRL ค้างไว้แล้วค่อยลากส่วนที่เลือกไปยังตำแหน่งที่ต้องการ เราสามารถก๊อบปี้ส่วนที่เลือกไปไว้ในคลิบบอร์ดได้เช่นกัน โดยการใช้คำสั่ง Cop

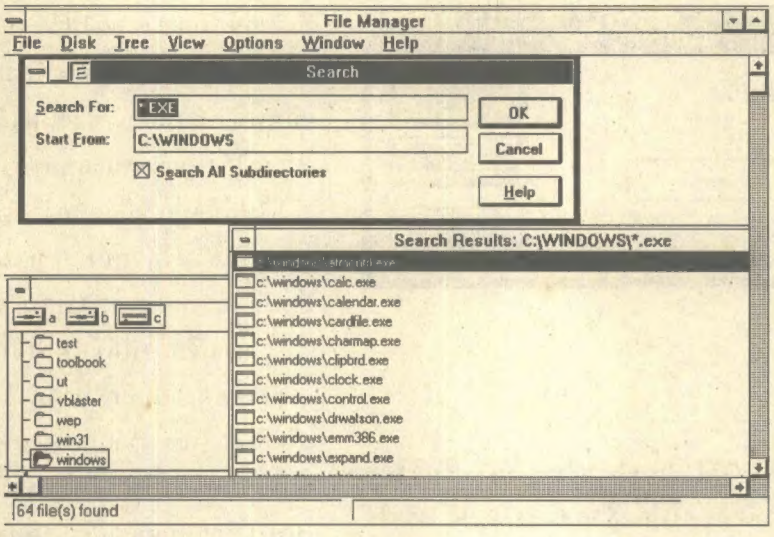

รูปที่ 12 การค้นหาไฟล์ด้วยคำสั่ง Search

(F7) และเลือก Copy to Clipboard จากนั้นจึงสามารถนำไปแปะไว้ในแอพพลิเคชันที่มีคุณสมบัติ OLE ซึ่งเป็นการลิงค์ข้อมูลกับไฟล์ของแอพพลิเคชันนั้น

การค้นหาไฟล์และไดเรคทอรี

เมื่อผู้ใช้ลืมตำแหน่งที่เก็บไฟล์หรือไดเรคทอรี แทนที่จะเสียเวลาหาโดยการไล่ดูไฟล์ตามไดเรคทอรีต่าง ๆ ไปเรื่อย ๆ เราสามารถใช้คำสั่ง Search จากเมนู File โดยใช้ wild cards ทำให้สามารถหากลุ่มของไฟล์หรือไดเรคทอรีที่สอดคล้องกันกับชื่อไฟล์และส่วนขยายที่สั่งให้ค้นหา

โดยปกติแล้ว ไดเรคทอรีที่อยู่ขณะนั้นในวินโดว์ไดเรคทอรีและไดเรคทอรีรองของมันทั้งหมด เป็นบริเวณที่จะค้นหา เราสามารถกำหนดพาธที่จะเริ่มต้นค้นหาได้ในช่อง Start From ตัวอย่างจากรูปที่ 12 เป็นการหากลุ่มไฟล์ที่มีส่วนขยาย .EXE จะเห็นว่าช่อง Search All Subdirectories ถูกเซตไว้ ซึ่งจะหาทั้งในไดเรคทอรีรองทั้งหมดของไดเรคทอรีวินโดว์ส์ด้วย

ผลของการหาจะอยู่ในวินโดว์ Search Results ไฟล์และไดเรคทอรีที่ค้นพบจะแสดงรายการเรียงลำดับตามตัวอักษร ซึ่งจะเริ่มจากไดเรคทอรีแล้วจึงตามมาด้วยชื่อไฟล์ พร้อมทั้งบอกจำนวนไฟล์ที่พบด้วย เราสามารถใช้คำสั่งก๊อบปี้ ย้าย ลบ หรือเปลี่ยนชื่อและอื่น ๆ ได้กับไฟล์ต่าง ๆ ที่อยู่ในวินโดว์ Search Results นี้ แต่เราไม่สามารถก๊อบปี้หรือย้ายไฟล์อื่นมาไว้ในวินโดว์ Search Results ก๊อบปี้หรือย้ายออกจากวินโดว์นี้ได้อย่างเดียว

การเปลี่ยนข้อกำหนดในไฟล์แมนเนเจอร์

คำสั่งบนเมนู Options จะควบคุมข้อกำหนดต่าง ๆ ในไฟล์แมนเนเจอร์ แบบเลือกสเตตัสบาร์ใช้เปิดหรือปิดบาร์แสดงสถานะ Minimize on Use จะย่อไฟล์แมนเนเจอร์เป็นไอคอน เมื่อเราเรียกไฟล์โปรแกรมหรือข้อมูลในวินโดว์ของมัน และสำหรับชนิดของฟอนต์ที่แสดงในวินโดว์ไฟล์แมนเนเจอร์ ก็สามารถเลือกชนิดได้จากฟอนต์

งดข้อความการยืนยัน

ถ้าเราใช้ไฟล์แมนเนเจอร์ได้ค่อนข้างคล่องแล้ว เราสามารถใช้คำสั่ง Confirmation บนเมนู Options เพื่องดไม่ให้แสดงไดอะล็อกบ็อกซ์ที่จะถามความแน่ใจในการใช้คำสั่งนั้นอีกครั้ง เมื่อมีการลบไฟล์หรือไดเรคทอรี หรือมีการเขียนทับไฟล์เดิม หรือการก๊อบปี้ หรือย้ายโดยใช้เม้าส์

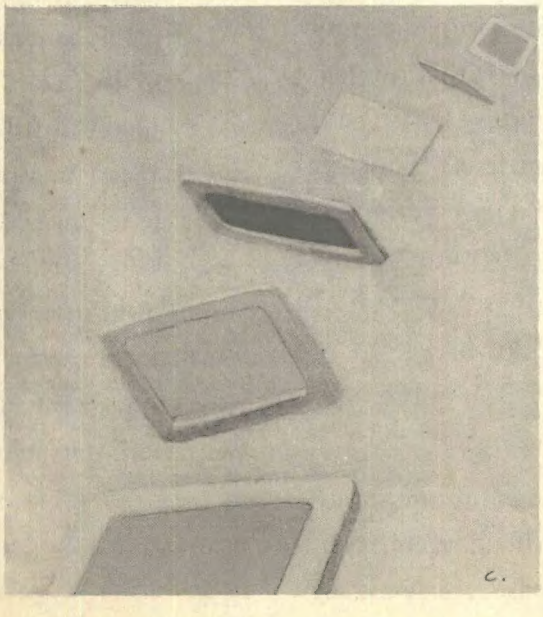

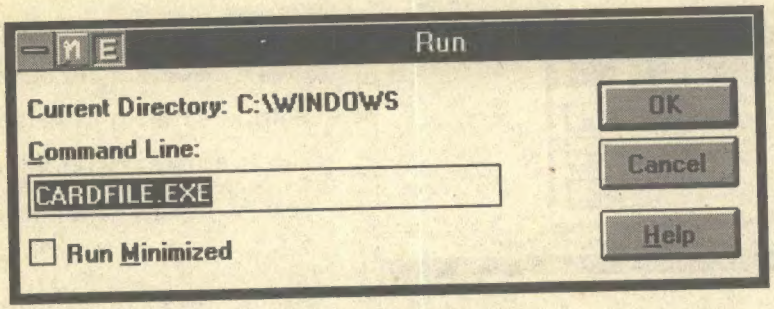

รูปที่ 13 ไดอะล็อกบ็อกซ์ Run

อย่างไรก็ตามการงดไม่ให้แสดงข้อความการยืนยันของการลบไฟล์หรือไดเรคทอรี อาจจะไม่ใช่เป็นสิ่งที่ควรกระทำนัก เนื่องจากว่าอาจเกิดความผิดพลาดโดยไม่ตั้งใจขึ้นได้ เพราะไดเรคทอรีและไฟล์ทั้งหมดของมัน จะถูกลบออกไปทั้งหมด โดยไม่ถามความแน่ใจย้ำอีกครั้ง ถ้าเราเกิดเผลอลบไป

เซฟข้อกำหนดก่อนเลิกโปรแกรม

บางครั้งเราอาจต้องการกลับมายังการทำงานแบบเดิม หลังจากที่ได้เลิกไฟล์แมนเนเจอร์ไปแล้ว เราสามารถเซตให้เซฟข้อกำหนดอัตโนมัติให้เราทุกครั้งเมื่อเลิกจากไฟล์แมนเนเจอร์ โดยการเลือกคำสั่ง Save Settings on Exit ซึ่งจะเซฟตำแหน่งวินโดว์ที่แสดงไดเรคทอรีที่ใช้ครั้งหลังสุด และข้อกำหนดอื่น ๆ

การเรียกไฟล์โปรแกรมและข้อมูล

ไฟล์แมนเนเจอร์สามารถเรียกทั้งแอพพลิเคชันและไฟล์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมัน การเรียกไฟล์โปรแกรมจากไฟล์แมนเนเจอร์นั้น ๆ กระทำได้ง่ายมาก เพียงแต่ดับเบิ้ลคลิ๊กที่ชื่อไฟล์โปรแกรมนั้น (ชื่อที่มีส่วนขยายเป็น .EXE, .COM, .BAT หรือ .PIF) อีกวิธีคือเลือกชื่อไฟล์แล้วกด ENTER หรือใช้คำสั่ง Open ในเมนู File

ไฟล์แมนเนเจอร์จะใช้ไดเรคทอรีที่แอคตีฟเป็นไดเรคทอรีเริ่มต้นในการเรียกโปรแกรมในไดเรคทอรีนั้น อย่างเช่น เมื่อเราเลือกคำสั่ง Run จากเมนู File ไดอะล็อกบ็อกซ์ Run จะปรากฏดังรูปที่ 13 ชื่อไฟล์ที่อยู่ในช่อง Command Line ในตัวอย่างนี้คือ CARDFILE.EXE เมื่อกดปุ่ม OK จะเป็นการโหลดโปรแกรมนี้ เราสามารถเรียกโปรแกรมไว้ในลักษณะเป็นไอคอนไว้ก่อนได้โดยเซตในช่อง Run Minimized ในไดอะล็อกบ็อกซ์ Run

เป็นที่น่าเสียดายที่ว่าไฟล์แมนเนเจอร์ไม่สามารถกำหนดไดเรคทอรีที่เกี่ยวข้องกับไฟล์ที่เรียกได้เหมือนอย่างในโปรแกรมแมนเนเจอร์ ดังนั้น ถ้าเราจะต้องเรียกโปรแกรมจากไฟล์แมนเนเจอร์ และอาจมีไฟล์ที่เกี่ยวข้องอยู่ในไดเรคทอรีอื่น เราอาจต้องกำหนดพาธเองด้วยคำสั่ง PATH= ตามด้วยชื่อพาธในไฟล์ AUTOEXEC.BAT

เรียกไฟล์ข้อมูล

เราสามารถดับเบิ้ลคลิ๊กบนไฟล์ข้อมูล หรือเลือกไฟล์นั้นแล้วกด ENTER เพื่อให้ไฟล์แมนเนเจอร์โหลดแอพพลิเคชันที่เกี่ยวข้องและโหลดไฟล์ข้อมูลนั้น ซึ่งส่วนขยายไฟล์ข้อมูลจะต้องเป็นชื่อที่แอพพลิเคชันที่เกี่ยวข้องนั้นรู้จัก เราจะสังเกตได้จากแอพพลิเคชันของวินโดวส์จะมีไฟล์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องติดตั้งมาแล้ว โปรแกรมวินโดวส์อื่น ๆ ส่วนใหญ่ก็มีส่วนนี้ตอนติดตั้งมาด้วยเช่นกัน

การเรียกไฟล์ข้อมูลใช้การเลือกคำสั่งได้สองแบบคือ จากคำสั่ง Open หรือคำสั่ง Run จากเมนู File ไดเรคทอรีที่เกี่ยวข้องกับไฟล์ข้อมูลที่เรียกนี้อยู่ในพาธที่กำหนดอยู่แล้ว ก็สามารถใช้คำสั่ง Run เพื่อเรียกไฟล์ข้อมูล โดยแอพพลิเคชันที่เกี่ยวข้องจะโหลดไฟล์ข้อมูลที่เรียกนี้โดยอัตโนมัติ เรายังสามารถเรียกไฟล์ข้อมูลในลักษณะให้เก็บเป็นไอคอนไว้ก่อนได้เช่นกัน

สร้างความเกี่ยวเนื่อง

การสร้างความเกี่ยวเนื่องระหว่างไฟล์โปรแกรมกับไฟล์ข้อมูลจะช่วยทำให้วินโดวส์จำลักษณะไฟล์ข้อมูลที่สามารถโหลดกับโปรแกรมที่เกี่ยวเนื่องกันได้ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียกไฟล์ข้อมูลโดยตรงจากไฟล์แมนเนเจอร์

พื้นฐานของการสร้างความเกี่ยวเนื่องคือ การกำหนดส่วนขยายของไฟล์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับไฟล์โปรแกรมที่จะรัน เราสามารถกำหนดได้จากคำสั่ง Associate บนเมนู File ดังรูปที่ 14 ในช่อง Files with Extension เป็นส่วนที่บอกส่วนขยายไฟล์ของไฟล์ข้อมูลที่ไฟล์โปรแกรมจะโหลดได้ ส่วนในช่อง Associate With สำหรับใส่ชื่อโปรแกรมที่จะรันเมื่อมีการเรียกไฟล์ข้อมูล อย่าลืมใส่ชื่อพาธด้วย ถ้าไฟล์ประเภทใดมีการกำหนดความเกี่ยวเนื่องกันอยู่แล้ว เมื่อเรียกคำสั่ง Associate จะเห็นไฟล์

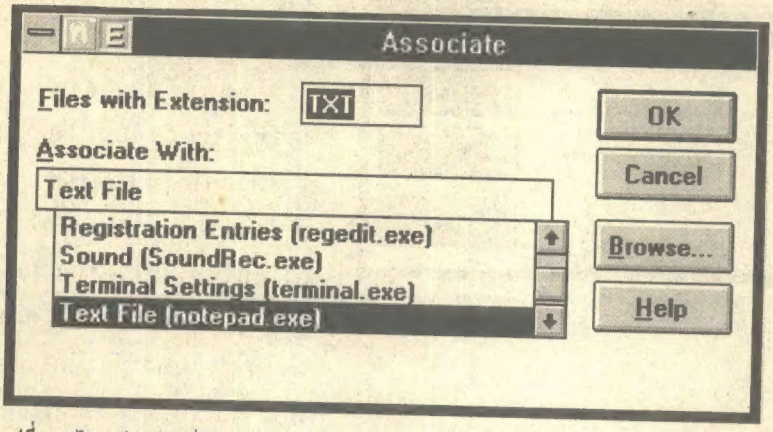

รูปที่ 14 ไดอะล็อกบ็อกซ์ Associate

โปรแกรมที่เกี่ยวข้องกับมันดังรูปที่ 14 ในไดอะล็อกบ็อกซ์ Associate นี้เราสามารถกำหนดความเกี่ยวเนื่องของไฟล์ข้อมูลที่จะรันกับไฟล์โปรแกรมใหม่ได้

เมื่อเราสร้างความเกี่ยวเนื่องกันแล้ว วินโดว์จะบันทึกมันลงในส่วน [Extensions] ในไฟล์ WIN.INI ปกติแล้วโปรแกรมเซตอัพจะสร้างความเกี่ยวเนื่องสำหรับโปรแกรมกลุ่ม Accessory ที่มากับวินโดว์เมื่อเราติดตั้งโปรแกรม นอกจากนี้แล้วโปรแกรมที่รันบนวินโดว์ส่วนใหญ่ก็จะเขียนส่วนเกี่ยวเนื่องของไฟล์โปรแกรมและไฟล์ข้อมูลของตัวเองลงในไฟล์ WIN.INI เช่นกัน อย่างเช่นเมื่อเรารันโปรแกรมติดตั้งไมโครซอฟต์-เอ็กเซล โปรแกรม Excel จะถูกสร้างความเกี่ยวเนื่องกับไฟล์ที่มีส่วนขยาย .XLS เป็นต้น การสร้างความเกี่ยวเนื่องของไฟล์ข้อมูลกับไฟล์โปรแกรมนั้น สามารถกระทำได้มากกว่าหนึ่งประเภท สำหรับการยกเลิกความเกี่ยวเนื่องของประเภทไฟล์ข้อมูล สามารถกระทำได้เช่นกัน โดยเลือกรายการ None จากไดอะล็อกบ็อกซ์ Associate

การลากและปล่อย

การลากไอคอนไฟล์ข้อมูลไปปล่อยไว้ตรงไอคอนแอพพลิเคชันที่เกี่ยวข้องของมัน เป็นการสั่งให้แอพพลิเคชันนั้นโหลดไฟล์ข้อมูลที่ได้รับมานี้ คุณสมบัติของการลากและปล่อยที่สำคัญในไฟล์แมนเนเจอร์มีดังนี้

- การลากไอคอนไฟล์ข้อมูลจากวินโดว์ไฟล์แมนเนเจอร์แล้วไปปล่อยไว้ในวินโดว์แอพพลิเคชันที่มันเกี่ยวข้อง ถ้าแอพพลิเคชันนั้นสนับสนุนคุณสมบัติลากและปล่อย ไฟล์ข้อมูลจะถูกเปิดในแอพพลิเคชันนั้น ถ้าแอพพลิเคชันนั้นสนับสนุน OLE แพคเกจ OLE จะถูกสร้างขึ้น

- ถ้าเราต้องการเปิดไฟล์ข้อมูลในแอพพลิเคชันที่ยอมรับ OLE ให้ปล่อยไอคอนของมันบนไตเติลบาร์ของแอพพลิเคชัน แทนการปล่อยในวินโดว์ของแอพพลิเคชัน

- การลากไอคอนไฟล์ข้อมูลจากไฟล์แมนเนเจอร์ไปปล่อยไว้บนไอคอนหรือวินโดว์พรินแมนเนเจอร์ซึ่งไฟล์ข้อมูลที่ลากมานี้ได้สร้างความเกี่ยวเนื่องกับแอพพลิเคชันที่มันเกี่ยวข้องแล้ว และแอพพลิเคชันนั้นสนับสนุนคุณสมบัติลากและปล่อย วินโดว์จะเปิดแอพพลิเคชันที่เกี่ยวข้องกับไฟล์ข้อมูลนี้และใช้ส่วนการพิมพ์ของมันพิมพ์ไฟล์

การลากและปล่อยไอคอนไฟล์ข้อมูลบนไอคอนแอพพลิเคชัน ถ้ามีไฟล์ที่ยังไม่ได้เซฟเปิดอยู่ก่อนแล้วในวินโดว์แอพพลิเคชัน วินโดว์จะอนุญาตให้เราเซฟไฟล์นั้นก่อนที่จะแทนที่ด้วยไฟล์ข้อมูลที่นำมาปล่อยไว้

การพิมพ์ไฟล์ข้อมูล

ถ้าแอพพลิเคชันสนับสนุนคุณสมบัติการลากและปล่อย เราสามารถพิมพ์ไฟล์ข้อมูลนั้นโดยการลากมันจากไฟล์-แมนเนเจอร์ไปปล่อยไว้ที่วินโดว์หรือไอคอนพรินแมนเนเจอร์ ซึ่งเราไม่จำเป็นต้องเปิดแอพพลิเคชันที่เกี่ยวข้องกับไฟล์ข้อมูลนั้นก่อนเลย วินโดว์จะเรียกแอพพลิเคชันที่เกี่ยวข้องกับไฟล์ข้อมูลให้เรา และใช้คุณสมบัติการพิมพ์ของแอพพลิเคชันนั้นพิมพ์ไฟล์ข้อมูลที่นำมาปล่อยไว้ เมื่อพิมพ์เสร็จแอพพลิเคชันก็จะปิดเอง

อีกวิธีหนึ่งของการพิมพ์ไฟล์ข้อมูลที่สนับสนุนการลากและปล่อยคือ เราสามารถเลือกไฟล์จากวินโดว์ไดเรคทอรีและเลือกคำสั่ง Print จากเมนู File จะปรากฏไดอะล็อกบ็อกซ์ Print ดังรูปที่ 15 ซึ่งเป็นการเลือกพิมพ์ไฟล์ภาพบิตแม็พ เมื่อเลือกปุ่ม OK วินโดว์จะเปิดแอพพลิเคชันที่เกี่ยวข้อง (โปรแกรมเพนต์บรัช) และใช้ส่วนการพิมพ์ของมันพิมพ์ไฟล์นี้ และแน่นอนไฟล์ที่สั่งพิมพ์โดยวิธีนี้ได้ ต้องสร้างความเกี่ยวเนื่องระหว่างไฟล์กับโปรแกรมที่เกี่ยวข้องก่อนดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

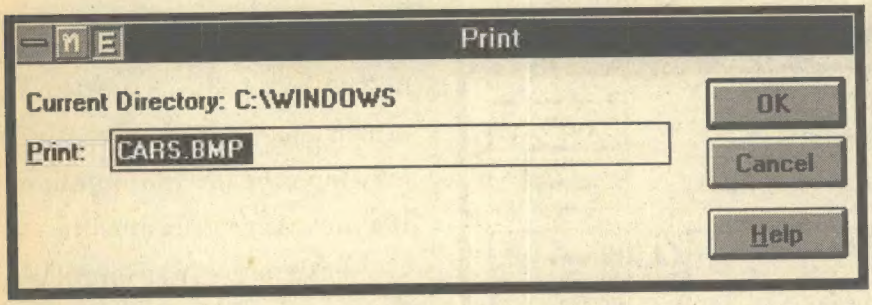

รูปที่ 15 ไดอะล็อกบ็อกซ์ Print

จัดการไฟล์และไดเรคทอรี

การจัดการไฟล์และไดเรคทอรีในไฟล์แมนเนเจอร์ทำได้สะดวกและง่าย อย่างเช่น การสร้างไดเรคทอรี เปลี่ยนชื่อหรือลบไฟล์หรือไดเรคทอรี การก๊อบปี้และย้าย เป็นต้น รวมถึงการจัดการเกี่ยวกับดิสค์ ซึ่งมีคำสั่งต่าง ๆ ให้ใช้เช่นเดียวกันกับที่มีในดอส

สร้างไดเรคทอรี

ในการสร้างไดเรคทอรีรองต่อจากไดเรคทอรีที่เลือก สามารถสร้างได้โดยใช้คำสั่ง Create Directory จากเมนู File แต่ถ้าต้องการสร้างไดเรคทอรีตามตำแหน่งเฉพาะ ก็ให้ใส่พาธในช่อง Name ด้วย อย่างเช่น c:\windows\test ก็จะสร้างไดเรคทอรีชื่อ test ต่อจากไดเรคทอรีวินโดวส์

เปลี่ยนชื่อไฟล์และไดเรคทอรี

การเปลี่ยนชื่อไฟล์และไดเรคทอรีจะใช้คำสั่ง Rename จากเมนู File ซึ่งการกำหนดชื่อจะเหมือนกับการใช้คำสั่ง rename บนดอส ถ้าต้องการเปลี่ยนชื่อไฟล์หรือไดเรคทอรีทั้งกลุ่มก็ให้ใช้ wild cards ช่วย เช่น เปลี่ยนชื่อจาก *.DOC ในช่อง From เป็นชื่อ *.TXT ในช่อง To ซึ่งจะเป็นการเปลี่ยนชื่อกลุ่มไฟล์ที่มีส่วนขยาย .DOC ให้เป็น .TXT

ลบไฟล์และไดเรคทอรี

นอกจากการลบไฟล์แล้วไฟล์แมนเนเจอร์ยังอนุญาตให้เราลบไดเรคทอรีที่ยังมีไฟล์ต่าง ๆ อยู่ได้อีกด้วย ซึ่งคุณสมบัตินี้ไม่สามารถกระทำได้โดยคำสั่งดอส การลบกลุ่มไฟล์หรือไดเรคทอรีที่มีชื่อคล้ายกันสามารถกำหนดด้วย wild cards ได้เช่นเดียวกันกับที่กระทำในดอส เช่น การลบ *.PCX เป็นการลบไฟล์ที่มีส่วนขยาย .PCX ทุกไฟล์ในไดเรคทอรีที่อยู่ขณะนั้น หรือการลบ L???.TXT คือ การลบทุกไฟล์ที่ขึ้นต้นด้วยตัวอักษร L และตามด้วยตัวอักษรใด ๆ ก็ได้สามตัว และมีส่วนขยายเป็น .TXT การลบไฟล์หรือไดเรคทอรีที่ไม่ได้อยู่ในไดเรคทอรีขณะนั้น ให้บอกพาธในชื่อไฟล์ที่จะลบด้วย

อย่างไรก็ตามการลบไฟล์หรือไดเรคทอรี ควรจะกำหนดให้วินโดวส์เตือนความแน่ใจของเรา ก่อนที่จะทำการลบไฟล์หรือไดเรคทอรีที่เราเลือกไว้ โดยการเลือกทุกข้อกำหนดในการเตือน ซึ่งเรียกจากคำสั่ง Confirmation บนเมนู Options เพื่อป้องกันการลบโดยไม่ตั้งใจ เนื่องจากในไฟล์แมนเนเจอร์ไม่มีคำสั่งยกเลิกการลบ

แต่ถ้าบังเอิญเราเกิดลบไฟล์ไปโดยไม่ตั้งใจ ยังพอมีทางแก้โดยใช้ดอสช่วยด้วยคำสั่ง Undelete เพื่อกู้ไฟล์ที่เพิ่งจะลบไปคืนมา จำไว้ว่าเมื่อเกิดการลบไฟล์โดยไม่ตั้งใจแล้ว ให้ทำการกู้ไฟล์ด้วยคำสั่งนี้ทันที อย่าทิ้งเอาไว้ทำวันอื่น เพราะถ้ามีการเขียนข้อมูลทับตรงตำแหน่งไฟล์ที่ลบไปแล้ว จะไม่สามารถกู้ไฟล์นั้นได้

การจัดการดิสค์

ไฟล์แมนเนเจอร์มีคำสั่งในการจัดการกับดิสค์เช่นเดียวกับดอส แต่ใช้ได้ง่ายกว่า ไม่ว่าจะเป็นการฟอร์แมต ก๊อบปี้ฟลอปปี้ดิสค์ สร้างซิสเต็มส์ดิสค์เพื่อบูตระบบ และเปลี่ยน volume label ของฟลอปปี้ดิสค์หรือฮาร์ดดิสค์ ล้วนใช้ได้สะดวกทั้งนั้น

ฟอร์แมตดิสค์

เราฟอร์แมตดิสค์ด้วยคำสั่ง Format Disk บนเมนู Disk ซึ่งจะปรากฏไดอะล็อกบ็อกซ์ดังรูปที่ 16 ในช่อง Disk In สามารถดึงรายการลงมาเลือกไดรฟ์ที่จะทำการฟอร์แมตได้ (ปกติแล้วจะมีไดรฟ์ A หรือ B) และในช่อง Capacity สามารถดึงรายการลงมาเลือกขนาดความจุดิสค์ที่ใช้ฟอร์แมต ปกติถ้าเป็นดิสค์ขนาด 5 1/4 นิ้ว ก็จะมีสองแบบคือ 1.2 เมกะไบต์ และ 360 กิโลไบต์ แต่ถ้าเป็นขนาด 3 1/2 นิ้ว ก็มีสองแบบให้เลือกเช่นกันคือ 1.44 เมกะไบต์ หรือ 720 กิโลไบต์ จะเห็นว่าง่ายกว่าการฟอร์แมตด้วยคำสั่งดอสมากเพราะสามารถเลือกได้จากไดอะล็อกบ็อกซ์ฟอร์แมตดิสค์ได้เลย นอกจากนี้

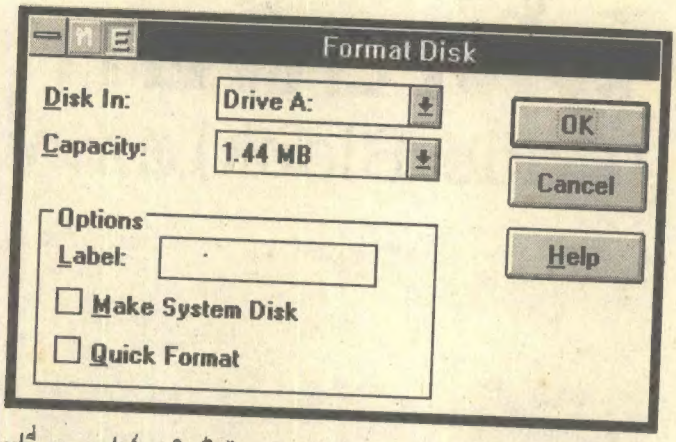

รูปที่ 16 การฟอร์แมตดิสค์ในไดอะล็อกบ็อกซ์ Format Disk

เรายังสามารถตั้งชื่อดิสค์ได้ในช่อง Label และกำหนดให้เป็นดิสค์ที่สามารถบูตระบบได้โดยเซตที่ช่อง Quick Format ได้เพื่อจะได้ฟอร์แมตดิสค์ได้เร็วขึ้น เนื่องจากมันจะลบตรงส่วนข้อมูลของการฟอร์แมตในดิสค์เท่านั้น อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่ามันจะเป็นวิธีที่เร็วกว่าการฟอร์แมตแบบปกติ แต่ก็ต้องระวังด้วย เนื่องจากวิธีนี้จะไม่มีการสแกนหาเซกเตอร์ที่เสีย ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาภายหลังได้

ขณะที่ดิสค์กำลังฟอร์แมตอยู่ เราสามารถทำงานในแอพพลิเคชันวินโดวส์อื่นได้ การฟอร์แมตจะกระทำอยู่เป็นแบคกราวนด์ ส่วนการฟอร์แมตด้วยคำสั่ง FORMAT ของดอสที่เรียกจากวินโดวส์บางครั้งอาจทำให้ซิสเต็มส์ของเราเกิดอาการแฮงได้ แต่ก็แก้ปัญหานี้ได้โดยเราไม่จำเป็นต้องรีบูตระบบใหม่ ให้บูตระบบแบบโลคอลของวินโดวส์ โดยการกด CTRL+ALT+DEL แล้วกด ENTER ส่วนของดอสที่เรียกจากวินโดวส์นี้จะถูกตัดออกจากระบบของวินโดวส์ ซึ่งทำให้เราสามารถทำงานในวินโดวส์ต่อได้ โดยไม่ต้องบูตระบบใหม่

สร้างซิสเต็มส์ดิสค์

ไฟล์แมนเนเจอร์มีวิธีการสร้างซิสเต็มส์ดิสค์ได้สองแบบคือ ใช้คำสั่ง Make System Disk จากเมนู Disk หน้าที่เหมือนกับคำสั่ง SYS ของดอส ซึ่งจะฟอร์แมตให้เป็นซิสเต็มส์ดิสค์โดยที่ไม่ลบข้อมูลเดิมที่อยู่ในดิสค์ ข้อมูลที่อยู่ในดิสค์เดิมก็คงยังอยู่ อีกวิธีคือใช้คำสั่ง Format Disk และเลือกช่อง Make System Disk ซึ่งจะก็อบปี้ไฟล์ซิสเต็มส์ของดอสมาไว้ยังดิสค์หลังจากที่ฟอร์แมตเสร็จแล้ว (ข้อมูลเดิมจะถูกลบไป)

เปลี่ยนลาเบลของดิสค์

การตั้งชื่อลาเบลของดิสค์กระทำได้สองลักษณะคือ ตอนที่ฟอร์แมตดิสค์ให้ตั้งชื่อในช่อง Label ในไดอะล็อกบ็อกซ์ฟอร์แมตดิสค์ และถ้าดิสค์นั้นยังไม่ได้ตั้งชื่อลาเบล หรือต้องการเปลี่ยนชื่อลาเบลก็สามารถใช้คำสั่ง Label Disk บนเมนู Disk ทำการเปลี่ยนหรือตั้งชื่อลาเบลได้

ก็อบปี้ดิสค์

คำสั่ง Copy Disk บนเมนู Disk ของไฟล์แมนเนเจอร์เหมือนกับคำสั่ง DISKCOPY ของดอส ซึ่งจะใช้ก็อบปี้ดิสค์ แต่ Copy Disk ของไฟล์แมนเนเจอร์จะสะดวกกว่า เนื่องจากว่ามันจะก็อบปี้ข้อมูลจากดิสค์ต้นฉบับทั้งหมดมาไว้ในหน่วยความจำ Extended ทำให้ไม่ต้องเปลี่ยนดิสค์ไปมาระหว่างต้นฉบับกับดิสค์ที่จะก็อบปี้ไปบ่อย ๆ เราคงเจอปัญหานี้ถ้าใช้คำสั่ง DISKCOPY ของดอส

สรุป

ด้วยการปรับปรุงความสามารถและประสิทธิภาพใหม่ของไฟล์แมนเนเจอร์ในวินโดวส์ 3.1 จะเห็นว่าเราสามารถใช้ไฟล์แมนเนเจอร์จัดระบบไฟล์ ไดเรคทอรี และการจัดการดิสค์ได้สะดวกยิ่งขึ้น ซึ่งไม่ยุ่งยากเหมือนที่เราเคยใช้คำสั่งของดอสจัดการกับงานเหล่านี้ คุณสมบัติที่สำคัญที่เราควรสนใจและใช้ประโยชน์จากมันคือ การลากและปล่อย ซึ่งจะช่วยให้เราจัดการกับไฟล์และไดเรคทอรีได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น